

Kent Kirk (KF):

Jeg synes, det er lidt trist, hvis denne debat skal udvikle sig til en alt-eller-intet-debat, for det er ikke det, det drejer sig om. Jeg lyttede med interesse til hr. Lykketoft, og jeg forstod på hr. Lykketoft, at Socialdemokratiet finder, at den redegørelse, som regeringen har fremlagt, er en redegørelse, der går i retning af mange af de tanker, som man også gør sig i fagbevægelsen og formentlig også i Socialdemokratiet.

Jeg har også med interesse læst SAMAK-rapporten, som jeg ved hr. Lykketoft er medforfatter af. Jeg finder også, at der er mange sammenfaldende tanker, men desværre må jeg sige, at når jeg efterfølgende lytter til det, hr. Lykketoft siger, synes jeg, der tages al for stor afstand fra de tanker, der både er i SAMAK-rapporten og i moderniseringsredegørelsen, og det synes jeg er forkert. Her tænker jeg specielt på spørgsmålet om brugerbetaling osv. Jeg synes, det er vigtigt, at vi, når vi diskuterer den offentlige sektor, faktisk er parat til at kigge på alle de elementer, der skal til for at effektivisere og modernisere den.

Man kan vel sige, at modernisering af den offentlige sektor er en af de vigtigste opgaver, vi har i Folketinget. De moderniseringer, vi skal gennemføre, skal ses i sammenhæng med den offentlige udgiftspolitik i snæver forstand og for resten også i sammenhæng med den øvrige økonomiske politik.

Jeg er af den overbevisning, at udviklingen i produktionen, eksporten og beskæftigelsen i den private sektor også påvirkes af niveauet af de offentlige udgifter og af skattetrykket. Det kommer vi ikke uden om, og omstillingen af dansk økonomi til de nye konkurrencevilkår på EF's indre marked vil ikke kunne gennemføres med held, medmindre vi får skabt økonomisk råderum for skattelettelser og reduceret det offentlige forbrug. Om opgaven lykkes for os, afhænger af, i hvilken udstrækning vi er i stand til at tilpasse og modernisere hele den offentlige sektor, og det skal være til den enkelte borgers reelle behov.

Man må vel sige, at der er nået meget de sidste 7 år. Jeg tror bare, at der er behov for, at vi får gjort endeligt op med vanetænkningen hos os politikere og hos producenterne af de offentlige ydelser og også med den vanetænkning, som brugerne har. Det er derfor vigtigt, at vi fortsætter det moderniseringsarbejde, som fir-

kløverregeringen startede i 1982. Jeg er ikke i tvivl om, at vi kan gennemføre arbejdet, uden at velfærdssamfundet kommer til at lide skade.

Det er ofte, at vi i debatten hører, og der har også været en antydning af det i dag, at velfærdssamfundet er lig med en stor offentlig sektor.

Jeg mener, det er meget forkert at sætte lighedstegn mellem de to ting. Hvis vi alene måler velfærdssamfundet på antallet af offentligt ansatte, har vi opgivet at styre og udvikle de ressourcer, som det offentlige lægger beslag på, og vi har samtidig truffet det politiske valg, at vi på lang sigt faktisk vil umyndiggøre befolkningen. Det ønsker vi ikke. Vi ønsker at bevare velfærdssamfundet, så vi, som der også står i redegørelsen, kan leve op til det fælles ansvar for, at alle har et rimeligt levestandard, at vi hjælper hinanden mod nød, sygdom og anden ulykke, og at alle uanset baggrund skal have mulighed for at udvikle deres evner.

På den anden side ønsker vi også, at borgerne skal have bedre mulighed for at definere deres egne og deres familiers behov for velfærd.

Vi har faktisk sat os et mål for modernisering af den offentlige sektor, som jeg egentlig synes at alle partier herinde skulle tilslutte sig.

En bedre offentlig sektor for færre penge med flere valgmuligheder var egentlig det mål, vi skulle arbejde hen imod.

Man kan måske ved en overfladisk betragtning mene, at de tre målsætninger kan virke indbyrdes modstridende, men det tror jeg ikke de er.

Vi kan få en bedre offentlig sektor, hvad angår både ansatte og brugerinteresser, til færre penge, hvis et flertal i Folketinget er parat til at bevæge sig ud af den ideologiske baggård.

Målsætningen er i al korthed at få indrettet den offentlige sektor på en sådan måde, at den i videst muligt omfang kan imødekomme borgernes individuelle behov. Borgerne skal kunne vælge mellem forskellige servicetilbud, og det betyder også, at de skal have interesse i at fravalge offentlig service, som de ikke har brug for.

Vi skal gennemføre den nødvendige afbureaukratisering af samfundet, så de offentlige myndigheder, styrelser og institutioner får et væsentlig mere forbrugervenligt ansigt over for befolkningen. Jeg mener, det er helt forkert, når vi, som nogle gør, bebrejder de offentligt ansat-